మామూలు కథ

ఆదూరి వెంకట సీతారామమూర్తి

చాలా కథల్లో వర్ణించినట్టుగానే వాల్తేరు స్టేషను పెళ్ళివారిల్లులా కళకళ్లాడుతోంది. ముస్తాబై ముహూర్తం కోసం ఎదురుచూసే పెళ్ళి కూతుర్లా గోదావరీ ఎక్స్‌ప్రెస్ ప్లాట్‌ఫాంమీదవుంది

"నే వుంటానమ్మా. జాగ్రత్త సుమీ. వెళ్ళగానే ఉత్తరం రాయి."

ఈ మాటలు పార్వతీశంగారివి.

"అలాగే నాన్నా. రిజర్వేషన్ కంపార్టుమెంటు. భయమేముందీ. తెల్లారితే ఆయనెలాగూ సికింద్రాబాద్ స్టేషనుకొచ్చి రిసీవ్ చేసుకుంటారాయె" అంది త్రిపుర. త్రిపుర పార్వతీశంగారి ఏకైక పుత్రిక.

గార్డు పచ్చజెండ ఊపేడు.

పార్వతీశంగారు చెయ్యి వూపేరు.

గొంతు తొడిగే వయసులో కాబోలు ఆయన త్రిపురకు టాటా చెప్పడం నేర్పేడు. ఆడపిల్ల! పుట్టింట్లో కూర్చుంటుందా ? ఎప్పుడో ఒకప్పుడు టాటా చెప్పక తప్పదుమరి !

పార్వతీశంగారి గుండెల్లో దిగులు గూడు కట్టుకుంది.

"నేనుత్తరం రాస్తాగా -- మీ ఆరోగ్యం జాగ్రత్త" అంటూ తండ్రి కళ్ళలోని దిగులు చూసి చెయ్యి వూపింది త్రిపుర.

ఒక్క వూపుతో బండి కదిలి, కాస్సేపట్లోనే పరుగు లంకించుకుంది. గతాన్ని మరచి, కాస్సేపు భవిష్యత్తులో సంచరించి, వర్తమానంలోకి వచ్చింది త్రిపుర. రిజర్వేషన్ కంపార్ట్‌మెంటు ఆట్టే రద్దీగా లేదు. ఎదుటి సీట్లో ఓ వయసు మళ్ళినావిడా, ఓ పదేళ్ళ పిల్లా కూర్చున్నారు. వాళ్ళచేతిలో చిన్నసంచి తప్ప మరేంలేదు. బహుశః ఏ అనకాపల్లిలోనో దిగిపోతారు కాబోలు – అనుకుంది త్రిపుర.

రైలు వేగాన్నందుకుంది.

సూట్‌కేస్ తెరిచి, బెడ్ షీట్ పరుచుకుని కాలక్షేపానికి కొనుక్కున్న పత్రిక తీసింది – ఒక్కమారు ... దిగులు చూపులతో తనను సాగనంపిన తండ్రి కళ్ళముందు మెదిలాడు.

పెళ్ళయిన యీ రెండేళ్ళలోనూ ఎన్నో మార్పులు ...

పుట్టింట్లో తనెలా గారాబంగా పెరిగిందీ; కాలేజీ, స్నేహితులూ మొదటి పెళ్ళిచూపుల్లోనే తన భవిష్యత్తు నిర్ణయమైపోవడం; ఆయన, అక్కడి అనురాగ పూరితమైన వాతావరణం ... అన్నీ త్రిపుర కళ్ళముందు మెదిలాయి.

అనకాపల్లిలో బండి ఆగింది – అనుకున్నట్లుగానే ఎదుటి సీటుమీద కూర్చున్న ఆమె, పిల్లా దిగిపోయారు. కిటికీ ప్రక్కనున్న రెండు సింగిల్ సీట్లలో ఓ వయసు మళ్ళిన దంపతులు కూర్చుని, హిందీలో ఏదో చర్చించుకుంటున్నారు.

బండి బయల్దేరింది. ఆలోచనలు మాని వారపత్రికలో తల దూర్చింది త్రిపుర. ఆ వారం ఎనిమిది కథలు వేశారు. అన్నీ చెయ్యి తిరిగిన రచయితలు వ్రాసినవే. రెండు ఆకలి కథలూ, మూడు ప్రేమ కథలూ, మరో మూడు స్త్రీల సమస్యలపై అల్లిన కథలూ. టైటిల్సును చూసే పోల్చుకుంది త్రిపుర.

రెండు ఆకలి కథలూ పూర్తిచేసేసరికి బండి యలమంచిలిలో ఆగింది. కొంచెం ఆకలి కూడ వేస్తున్నట్టయి తను తెచ్చుకున్న పేక్‌డ్ ఫుడ్ కోసం బ్యాగ్ తెరిచి రెండు బిస్కెట్ పేకెట్లను తీసి; ఎదుటి బెర్తుమీదికి ఎవరో వచ్చినట్లయితే తలెత్తి చూసింది.

ముక్కుపొడుం రంగు ప్యాంటుమీద పాలమీగడలాంటి లాల్చీ, చేతికి హెచ్.యమ్.టి. తరుణ్‌వాచీ, కాస్త ఒత్తుగా పెరిగిన వంకీల జుట్టూ, కళ్ళకి నప్పని నల్లఫ్రేంతో అద్దాలూ ...

అతను సామాన్లు మీది బెర్తుమీద సర్ది వెనుదిరిగి కూర్చోబోతూ ఆమెను చూశాడు. రెండు చూపులూ కలిసి గతుక్కుమన్నాయి.

"త్రిపురా ... నువ్వా ... !" అన్నాడతను ఆశ్చర్యంగా.

అవునన్నట్టు తలూపి నవ్వింది త్రిపుర.

"ఏం ? అంత పోల్చుకోలేనంతగా మారిపోయానా ?" అని ఆమె అనకపోవడం అతనికి ఆశ్చర్యాన్ని కలగజేసింది.

అతని పేరు చక్రవర్తి. చాల కథల్లోమాదిరిగానే చక్రవర్తీ, త్రిపురా కలిసి చదువుకున్నారు. కలిసి పార్కులకెళ్ళేరు. కలిసి సినిమాలకెళ్ళేరు – అలాయింకా కలిసి...జీవితాల్ని కలిపేసుకోవాలనుకున్నారు. కానీ కుదర్లేదు. చక్రవర్తికి ఉద్యోగం దొరక్కముందే త్రిపురకి భర్త దొరికేడు. అందుకే యిద్దరూ ప్రేమికులుగానే మిగిలిపోయారు.

అప్పటికప్పుడు మళ్ళీ —

'అప్పటికీ యిప్పటికీ త్రిపురలో ఎంత మార్పు!' అనుకున్నాడతడు.

'స్త్రీకి పెళ్ళి పరిపూర్ణతనిస్తుందిట' – ఏదో కథలో చదివేడు. ఒకప్పుడు చాల ప్రేమ కథలు చదివేడు చక్రవర్తి. జయబాధురీ నటించిన సినిమాలు చూసేవాడు. 'ప్రేమ ప్రేమను ప్రేమిస్తుంది' అనుకునేవాడు. మరో కథతో ఆ అభిప్రాయాన్ని మార్చేసుకుని, నిజమైన ప్రేమ త్యాగాన్ని కోరుతుంది అని రూఢి చేసుకున్నాడు. ఆ తర్వాత ఆ త్యాగమే తను చేశాననుకున్నాడు.

"ఏమిటలా వుండిపోయావ్ ! ఎంత బాగా మాట్లాడేవాడివి. కథలుకూడ రాసేవాడివి గదూ ?. నన్ను చూస్తే మాటలే కరువయ్యాయేమిటి ?" అంది త్రిపురే కల్పించుకుని – ఆమె అప్పటికే చాలసేపు చూసింది అతనే మాట్లాడతాడని. ఆమె అంతకుముందు చదివిన కథలో ప్రియుడే ప్రియురాల్ని ముందు పలకరిస్తాడు. "అప్పటికన్నా పెళ్ళయ్యాక యిప్పుడే బాగున్నావ్ సుమా! కాస్త ఒళ్ళుకూడ చేసేవ్" అంటాడు. ప్రియురాలు సిగ్గుతో తలొంచుకుంటుంది.

తలెత్తి త్రిపురవంక చూశాడు చక్రవర్తి.

అవును – ప్రేమ వ్యవహారం ముదిరేక, కథలు చదివీ చదివీ, సినిమాలు చూసీ చూసీ తనూ ప్రేమ కథలు కొన్ని రాసేడు. కానీ నిజంగానే యిప్పుడు మాటలు కరువయ్యేయి. అది వూహాలోకం – ఇది వాస్తవం... మరి !

'త్రిపుర యిప్పుడే బాగుంది' అనుకున్నాడు. ఆ భావం వ్యక్తపరచడానికి నోరురాలేదు. సంస్కారం అడ్డేసింది. కానీ కథలో అన్నాడు – అంటే... ఆ అమ్మాయి నవ్వింది – ప్రేమచూపులు చూసింది.

నిజానికలా చూస్తుందా ?

"ఏం మాట్లాడనూ ? నిన్ను చూస్తే నా ఆలోచనలు వెనక్కు వెళ్ళాయి !" అన్నాడు ఆమె ప్రశ్నకు జవాబుగా.

చిన్నగా నవ్వి తలొంచుకుంది త్రిపుర. ఆ

సిగ్గులో ఆకర్షణ వుంది — ఆ నవ్వులో ఆకర్షణ వుంది — నవ్వితే సొట్టలుపడే ఆ బుగ్గల్లో ఆకర్షణ వుంది.

"భలేవాడివే! అప్పటి మన ప్రేమ గురించి ఆలోచిస్తున్నావా ? ఇంతకీ నీ పెళ్ళికి నన్ను పిలిచేవుగాదేం ? మీ ఆవిడ బావుంటుందా ?" అని త్రిపుర అడుగుతుందేమోననుకున్నాడు. అలా ఆమె అడిగితే సూటిగా జవాబు చెప్పకుండా —

"నాలుగేళ్ళ క్రితం మనం ఆఖరిసారిగా కలుసుకున్న సాయంత్రం నేను నిన్నడిగిన ప్రశ్నకు నువ్వు చెప్పిన సమాధానం గుర్తుందా ?" అని అడగాలనుకున్నాడు.

త్రిపుర యేం మాట్లాడకపోవడం చక్రవర్తికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

"ఎంత వరకూ ప్రయాణం ?" అడిగేడిక ఉండబట్టలేక.

"మేమిప్పుడు హైదరాబాద్‌లోగా వుంటున్నదీ. ఆయనేదో కాన్ఫరెన్సుకి ఢిల్లీ వెళ్ళారు. ఈలోగా అమ్మావాళ్ళని చూసొద్దామని నేను విశాఖపట్నం వెళ్తొస్తున్నాను" అంది.

"అదృష్టవంతురాలివే" అందామనుకున్నాడు. కాని సందర్భం కుదర్లేదు — ధైర్యం చాల్లేదు. మునుపు త్రిపురతో చాల చనువుగా వుండేవాడు. ఇప్పుడా చనువు తీసుకోలేకపోతున్నాడు. నిజానికా చొరవ ఆమే యివ్వటంలేదనిపిస్తోంది.

"మరి నువ్వెంతవరకూ ?" అడిగింది.

ఆ ఒక్కముక్క ప్రశ్నలో ఎంత జవాబు నాశిస్తోందో మరి !

"నేనూ మీ వూరికే. ఊరికినే మట్టుకుకాదు సుమా. సెలవులకి పిల్లల్ని మామగారు తీసుకెళ్ళేరు. చూసొచ్చినట్టూ అవుతుంది, ఆఫీసు పనీ చక్కబెట్టినట్లవుతుందని బయల్దేరా" అని, జేబులోని సిగరెట్ తీసి లైటర్‌తో అంటించాడు.

అతని వంక ఆశ్చర్యంగా చూసింది త్రిపుర.

"ఇదెప్పటినించీ నేర్చుకున్నావ్ — మునుపు నీకీ అలవాటు వుండేదికాదు. సిగరెట్లు కాల్చటం ఆరోగ్యానికంత మంచిది కాదు. మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్‌వి, నీకా మాత్రం తెలీదూ ..." అంటూ మెత్తగా శాసిస్తుందనుకున్నాడు.

అవునుమరి ! జీవితంలో ఒకసారి ప్రేమించిన ఆడది జీవితాంతం శాసించగలదని ఎక్కడో చదివేడు.

అలా ఆమె అడిగితే తను చెప్పబోయే సమాధానాన్నికూడ రెడీగా పెట్టుకున్నాడు, 'మీ ఆయన కాల్చడేమిటి ?' అని.

కానీ, ఆ అవకాశాన్నికూడ త్రిపుర యివ్వలేదు. బిస్కెట్ల పేకెట్ విప్పి; "మీ వూర్నించి భోజనం చేసే బయల్దేరొచ్చుననుకుంటా" అంది.

"చెయ్యొచ్చు — కాని నాకు ప్రయాణాల్లో భోజనం పడదు — లైట్‌గా టిఫిన్. అంతే." అని; ఎయిర్‌బేగ్‌లోంచి ఏంగ్రూ బిస్కెట్లు తీశాడు.

'రెండు తీస్కో' అంటూ చెయ్యిచాపింది త్రిపుర.

"మరి నువ్వుకూడ" అంటూ చక్రవర్తి కూడ పేకెట్ అందించాడు.

టిఫిన్ అయ్యాక కాస్సేపు ఏవేవో మాట్లాడింది త్రిపుర — రాజకీయాలూ, సంగీతం, సాహిత్యం, నేటి తెలుగు సినిమాల్లో పాటల అధోగతి.

ఆమె మాటలు, ఆ వెనుక భావాలూ ఆమె ఎదుగుదలకు నిదర్శనమన్పించాయి.

ఆ మాటల్లోనే తన భర్త గొప్పదనం గూర్చి యేమైనా చెబుతుందేమోనని చూశాడు చక్రవర్తి. చాల కథల్లో అతనలాంటి సన్నివేశాల్ని చదివేడు. ప్రియుడి ముందు భర్త గొప్పను నిరూపిస్తుంది హీరోయిన్. దానికా ప్రియుడు నొసలు చిట్లించి తన భార్య గురించి కూడ ఏమేమో చెబుతాడు. ఆమె అందాలరాశి; సుగుణవతి; ఆంధ్రుల అభిమాన కవయిత్రి... అని యింకా ఏవేవో...

త్రిపుర ఆ విషయాలను తెస్తే తనెలా మాట్లాడాలనేదీ రిహార్సల్ వేసుకున్నాడు చక్రవర్తి మనసులోనే. కానీ త్రిపుర ఆ ప్రసక్తే తేలేదు — కనీసం 'నా భర్త పేరిది — నీ భార్య పేరేమి ? ఆపరేషన్ అయ్యింది. మీ కయ్యిందా ?' అనేనా అడగలేదు.

గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్ గోదావరిని సమీపించింది.

వెన్నెట్లో గోదారి పడుచు కోరికల్లా పరవళ్ళు తొక్కుతూ శోభన సుందరిలా వింతసోయగంతో వుంది.

కంపార్ట్‌మెంట్లోని వారంతా గోదావరి తల్లికి పైసలేసి దండాలు పెట్టేరు. త్రిపుర కూడ లేచి తనమీదుగా వంగి గోదావరిని చూస్తుందేమోనను కున్నాడు చక్రవర్తి. ఆమె అలా చేయలేదు. "నాగరికత పెరిగినా యీ మూఢ విశ్వాసం పోలేదు మనుషుల్లో" అన్నాడు ఆమెకు వినపడేలా. త్రిపుర ఏం మాట్లాడలేదు. రెప్పవాల్చకుండా వెన్నెల్నీ, గోదారినీ చూస్తూనే వుండిపోయింది.

"ఈ దృశ్యం చాల బాగుంది కదూ ?" అన్నాడీమాటు. అతి నెమ్మదిగా ఆమె చెవిలో అంటున్నట్లే.

తల తిప్పి; అవునన్నట్లు కళ్ళతోనే జవాబు చెప్పింది.

కాస్సేపట్లోనే బండి గోదావరిని దాటి పరుగు పెట్టింది.

"ఈ నదుల అందాల్ని చూసి పరవశించే కృష్ణశాస్త్రిగారు పాట రాశారు. ఒక మంచి అనుభవం కవికి ఉత్తేజితం కలుగజేస్తుంది. ఆ ఉత్తేజంలోంచి వెలువడే ఏ రచనైనా చిరకాలం బ్రతికి వుంటుంది" అంది త్రిపుర.

ఆమె భావుకతకు అబ్బురపడ్డాడు చక్రవర్తి.

"ఏ పాట అదీ ?"

"నువ్వు విన్లేదూ ? నా కిష్టమైన పాటల్లో అది ఒకటి. విన్పిస్తానుండు" అంటూ పాకెట్ సైజు జపాన్ టేప్ రికార్డరు సూట్‌కేస్‌లోంచి తీసి కేసెట్ అమర్చి ట్యూన్ చేసింది.

"తరలి రావమ్మా ...
గౌతమీ మంజీరా ... నాగావళీ ...
ఓ ... వంశధారా ...
....
నురుగులా ... ముత్యాల చెరగులా
తరగ మడతల పావడాతో ...
....
మంజరులు ఝరులా సోయగంతో ... "

ఆ పాటకు మైమరచిపోయాడు చక్రవర్తి. అప్పటికే కంపార్ట్‌మెంట్లోని వారంతా పక్కలు పరుచుకుని నిద్దరోతున్నారు. ఒకరిద్దరు మాత్రం పాట వింటూ కూర్చున్నారు.

టేప్ రోల్ అవుతూనే వుంది —

చక్రవర్తి బెడ్‌షీటు తీసి పరుచుకుని మేను వాల్చాడు.

కృష్ణశాస్త్రి కృతులెన్నో భావయుక్తంగా సంగీతంలో కలిసి విన్పిస్తున్నాయి—

చక్రవర్తి కళ్ళు మూతలు పడుతున్నాయి.

టేప్ రికార్డర్ ఆపి తనూ పక్క పరుచుకుంది త్రిపుర.

అంతా ఎవరి బెర్తుమీద వారు నిద్రపోతున్నారు

రైలు వేగాన్ని పుంజుకుంటూ పరుగెత్తుతూనే వుంది.

పుస్తకం తీసి పడుకునే చదవడం మొదలపెట్టింది త్రిపుర.

... ...

రైలు వేగాన్ని పుంజుకుంటోంది. వయసు కోరికలు అతనిని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తున్నాయి. ఎదురుగా ఒకనాటి ప్రియురాలు ! అందంగా, ఆకర్షణీయంగా, మగతగా... వంటరిగా... అవును !... చుట్టూ అంతా నిద్రపోతున్నారు — ఆమెలోని ఆకర్షణ అతని నరాల్ని కాల్చేస్తోంది. ఒళ్ళంతా సెగలు... కళ్ళలో జ్వలిస్తున్న కోర్కె... ఆ అందాలరాశి తను జారవిడుచుకున్న అదృష్టదేవత ! ఆ అదృష్టదేవతే మళ్ళీ యీనాడు తన హృదయ కవాటాన్ని తట్టిందని ఎందుకనుకోకూడదు ?

లేచి; ఆమెపైకి వంగి, చూపుడువేలితో ఆమె పెదవుల పై మెత్తగా రాసి... ... ...

చటుక్కున లేచి చక్రవర్తి వంక చూసింది త్రిపుర. ఆవేశంతో ఒళ్ళు వేడెక్కింది. ఎదుటి బెర్తుమీద గుర్రుపెట్టి నిద్రపోతూ కన్పించాడు చక్రవర్తి.

ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి; 'కథలు కథలే...' అనుకుంది.

ప్రియురాలని వెంటబడి చేయకూడనిదేదో చేయబోతే... పెళ్ళయిన ప్రియురాలు మెత్తగా మందలించడమో; అతని స్థితికి జాలిపడి ప్రేమ గుర్తుగా సాయం చేయడమో; లేదా అందమూ సంస్కారమూ వున్న స్త్రీ చనువుగా మాట్లాడితే వల్లో పడిందని వెంటబడితే...రైలు దిగి 'అన్నయ్యా' అనడమో... కథల్లోనే యిటువంటివి జరుగుతూంటాయి కాబోలు ! కథల్లోని వాతావరణమే ఉన్నా వాస్తవంలో ఆ సంభాషణలుండవు... ఎందుకనో మరి !

ఆలోచనలోపడింది త్రిపుర.

తలక్రింద దిండులేక చెయ్యి నెప్పిపుట్టి కదిలిన చక్రవర్తి కళ్ళిప్పి త్రిపురను చూసి; "నువ్వింకా నిద్రపోలేదా ?" అన్నాడు.

నవ్వి; "ఇంకా లేదు" అంది త్రిపుర సమాధానంగా.

... ...

"... ... మీ ఆయనగాని గుర్తుకొస్తున్నాడేమిటి ?"

"లేదు — మన ప్రేమ; అప్పటి ఆ అనుభ

'నాంపల్లి నాగు'లో ఒక సన్నివేశం

వాలూ జీవితంలో మధురమైన, జారవిడుచుకున్న ఆ క్షణాలూ ''

చదువుతున్న కథలో పేజీ మారినట్లు గమనించింది త్రిపుర —

జీవితపు తొలి రోజుల్లో మధురానుభూతు లనుకున్నవి వయసు వికసించాక, మేధస్సు పెరిగి వివేకం మొగ్గలు తొడిగాక, ఎంత పేలవంగా కన్పిస్తాయో అర్థమైంది త్రిపురకు — అప్పట్లో తొందరపడకపోడం, తెగింపులేక పెద్దలమీద భయంతోనే మౌనంగా రాజీకి రావడం ఆలోచిస్తోంది!

చక్రవర్తి మరో మారు కళ్ళు విప్పి మూసుకున్నాడు

''మెయ్యి నెప్పి పుడుతుంది — మరో దిండు తీసుకో — నా కలవాటే'' అందించిందామె దిండు కవరుమీద స్వీట్ డ్రీమ్స్!

ఫారెన్ యింటిమేట్ సెంటూ, మల్లెపూల పరిమళమూ కలిసి ఒక్కమారు అతన్ని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేశాయి

ఆమె యీ దిండుమీద ఎన్ని అనుభూతుల్ని పొందిందో! ఎన్ని స్వప్నాల్ని కన్నదో!

మామూలు కథ

కళ్ళెత్తి మళ్ళీ చూశాడు చక్రవర్తి పరిసరాల్ని లెక్కచేయకుండా దిండుమీద సుఖంగా పడుకుని చదువుకుంటోంది త్రిపుర

కథలో ప్రేయసికిమల్లే వాస్తవంలో ఉండరా?

ఒక మగాడు అందులోనూ ఒకప్పటి ప్రియుడు దిండులేక యిబ్బంది పడుతున్నాడని తెల్సి ఇన్ని కథలూ చదివి, యిన్ని సినిమాలు చూసినా ఛ! యీ ప్రియురాళ్ళిక మారరు అనుకుని గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు చక్రవర్తి

* * *

కళ్ళు తెరిచేసరికి ఎదురుగా త్రిపుర! గుండ్రటి చిన్ని అద్దంలో తిలకం దిద్దుకుంటూ — గబుక్కున లేచి కిటికీలోంచి చూశాడు — తూర్పు తెల్లబడుతోంది!

తెల్లవారుయూమున పెళ్ళికి ముస్తాబవుతున్న పెళ్ళికూతుర్లా దూరంగా సికింద్రాబాద్ స్టేషన్ కన్పిస్తోంది

పోనీ లేపితే ఏం పోయింది? అనుకుంటూ టాయ్‌లెట్‌లోకి నడిచాడు తను దిగాల్సింది నాంపల్లిలో

తిరిగి వచ్చేసరికి దిగడానికి రెడీగా వున్నట్లు కూర్చుంది త్రిపుర

'ఏమిటి సంగతులూ' అన్నాడు ఎదురుగా కూర్చుంటూ అంతవరకూ చెప్పనివేవో చెబుతుందని ఆశ! ఇంకా నీ మీద ప్రేమ, అభిమానం ఉన్నాయని చెప్పడానికి మాటలేవైనా అల్లుతోందేమోనని

''ఏమున్నాయ్ మామూలే — మా వూరొచ్చేసింది'' అంది ఆ మాటలో 'మా ఆయనొస్తాడు స్టేషన్‌కి' అన్న ఉత్సాహం కన్పించింది

'తన నుండి ఏమైనా ఆశిస్తున్నాడా?' అనుకుంది త్రిపుర 'పోనీ మగాడూ, ఒకప్పటి ప్రియుడూ చెప్పరాదూ? ఎడ్రసు యిచ్చి ఉత్తరాలు రాయమంటాడేమో'

బండి ఆగింది —

సూట్‌కేసూ, ఎయిర్ బేగూ తీసుకుని లేస్తూ ''వస్తానూ'' అంది త్రిపుర తన భర్తని పరిచయం చేయడం యిష్టంలేదు కాబోలు అనుకున్నాడు చక్రవర్తి

ఆమె దిగాక, తన సామాను చూసుకున్నాడు అందులో ఏ ఉత్తరమన్నా కన్పిస్తుందేమోనని తర్వాత నిరాశపడ్డాడు

ఏ బంధాలూ లేకుండా బయల్దేరిన రైలు బండి అతి మామూలుగా నాంపల్లిలో ఆగింది ★